8 * Ale Kristus me pak Kristus ſi, ze tón Kéſs
wjeſta Kazñu wonne ſkutkuwaſchi:
ke Kujadanſtwu. Kdyż bez Boſkoho Zakona
9 béſe tón Kéſs mrtwé. * Ja pak Kéſs
bez Zakona nétle żiwé. Zale Déj-béata
Kazña Kriſtowa, ze tón Kéſs wżiwiwa.
10 * Ja pak ſim wonnjeſ: Kotrehoż ſu Kriſtowa,
ja ta Kazña wonnjeſa, Kotrehoż béſe Kriſtowa
ta ja Kéſkleż ſamaſi. Ja wonne ze ſo namaka-
we, ze mi ta Kazña, Kotraż béſe Kriſtowa
11 żiwenu, tuta béſe Kmerſi. * Dó-
keż tón Kéſs Kriſtowſki Kriſtowa pjeſ ta
Kazñu ze me Zeſuſowu, Ja pjeſkeſame mu;
12 riw. * Ja tak(ze) tón Zakon Kriſowa,
lé, ja ta Kazña ſwjata, Ja ſprawna, Ja
dóbra. * Zdyż tón ſo la dóbre ze, ze ſo
13 tomi Kmerſi: Kriſowé? Ewiż Kéſs dóbre
Zale tón Kéſs, ze ſo wuzdawa Kéſs,
wot. ze pjeſke dóbre ſe mi ſkutkuwaſ tu
Kmerſ: ze ſo Kriſowi pjeſtéru réſtyé
tón Kéſs pjeſ ta Kazñu. * Kdyż mé
14 wémé, ze tón Zakon ze duchowné: ja
pak ſim mjaſé, pjedate podtém Kéſsom.
15 * Kdyż Zdyż ja ſkutkuju, to ja nerozumjem. pjeſtéż nic te dóbre Kotreż ja
ſuju, tuſe ja tjinu: Zale te ze Kotromż
16 ja Kraſnu, Keſame ja tjinu. * Ale-
pak ja ztuż nejeu Keſame tjinu: pśiwo;
Lam ja ſo, tómu Zakonej, ze wón dóbré
17 ze. * Nétle pak Kuż ze neſkutku;
ze ja Keſame Zale Kotréż wonnje
18 Kéſk tónKéſs. * Kdyż ja wém, ze nebuk
wonnje, to ze wumjom Kraſu, te dóbre.
Dokeż te ſuzéju, mi pjileſeju: dóſtanu;
nic pak te dóbre ja nenamakam.
* Kdyż te dobreż nic Kuż ja dóbre ſuju, tuſe ig
Kotreż

20 Ja Kjinu: Zale Kotreż ja ze nejeu,
tuſe ja tjinu. * Ale-jo pak ja, ztuż
ja nejeu, Kſame ja tjinu, Ja pjeſkeſame
ne ſkutkuju ja Kſame, Zale Kuż
Kuż wonnje bóſi tón Kéſs. * Ja-zwamatu
ja tóſi Kéſa Zakon, ſuzéjuze ja te dobre
tydeń Zakon,
22 tjinic; Zo mi te ze ze pjileſeju: * pjeſtiż
ja ſo ſébu puzradnju Zdém Zakonom duſe-
ſim potom mudroſtnu Ejwanjelu: * Ja
23 widju pak yeden druſi Zakon we mojich
ſtawach, ſpéraze ſo tómu Zakonej mo,
jene mjaſe, Ja jimaze me we Zakonu
Zakona tóſo Kéſa, Kotréż ze
24 wonnjach ſtawach. * Ja nejbjedne Ejwa,
yek, Ko kuſo me wuſwóbodzi wot tóſo
Ejwa tuſeje ſmerſe? * Dzakuju
25 Boſu pjez Jeſuſa Kriſtuſa naſſoho
Kneza. Doſoda ja ſam Zdmoſu ſwezu
lézu tóm Zakonej Boſkim; Zdmoſom
pak, tómu Zakonej tóſ Kéſa.

Ew. VIII. Kapitel.

Tón Zanka, téż Kriſtuſa pjeſ ta
Kjéżiwu tpjeſjeſjépeniéż wotewſchoſ
Zakamana ſwjedniéż Kij. Kotjiż ne,
puzeſeſuju le tuſo Zale Duſa, ke,
troſu wuni dóſtali ſu: Kſe Duſa, prawi
ja, loſ Kjéżiwom Kriſtowa, Kotréż
ke Kjéżiwom Boſkim, ja teze pjeſtawjenja,
Kjéże Kriſtuſom Zjednoſſbanim:
Zakotrezej Kriſ Kjéże ſtrowjeniom te zé,
Kſchnjke ztworjeni Zdéſeju, podjiſe
jene Kezlém tehdy Zakonu, Zale
tej tjiż, Kotjiż ſe tſo Duſa prjéne
Kwuſe dóſtali, natſame Kjenejuwé:
ſej Kadzeja tjakaju, puſélenju wot,
Kſo Duſa, puſelnenju ja Kitjem, Kja: